

3174

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IF/III/0911/19/11 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 25 lipca 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność** uchwały Rady Gminy Poczesna nr 69/IX/11 z dnia 16 czerwca 2011r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Młynek”.

Uzasadnienie

Rada Gminy Poczesna w dniu 16 czerwca 2011r. podjęła uchwałę nr 69/IX/11 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Młynek”. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm., zwana dalej ustawą), w dniu 24.06.2011r. do organu nadzoru wpłynęła wymieniona na wstępie uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania ich zgodności z przepisami prawnymi.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 6, pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) a także § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zwanego dalej rozporządzeniem) w następującym zakresie:

1) Stwierdzono istotne naruszenie w § 4 ust. 2 uchwały, w którym wprowadzono następujący zapis: „w przypadku odwołania się do przepisów ustawy i przepisów odrębnych, jeśli zapis planu nie stanowi inaczej, chodzi każdorazowo o przepisy obowiązujące w chwili realizacji ustaleń planu”. Taki zapis może powodować zmianę postanowień planu, z jednoczesnym pominięciem wymaganej procedury, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm., zwanej dalej ustawą) Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 października 2009r. sygn. akt II SA/GL 522/09, wielokrotnie posłużenie się „w uchwale odesłaniem do bliżej nieokreślonych „przepisów odrębnych”, co tym samym, w razie zmiany tychże, spowodować może automatyczne zmiany postanowień planu bez potrzeby przeprowadzenia wymaganej w celu zmiany planu miejscowego procedury. Czyni to nadto ustalenia planu nie precyzyjnymi, uniemożliwia też de facto

osobom bez fachowego przygotowania właściwe odczytanie i interpretację odsyłających do przepisów odrębnych postanowień planu.”

2) Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 8 wyżej cytowanej ustawy oraz § 4 pkt 8 rozporządzenia, plan miejscowy powinien ustalać szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, przez które rozumieć należy parametry działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalne lub maksymalne szerokości frontów działek, ich powierzchnię oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego, niezależnie od tego, czy w planie wyznacza się czy też nie granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach sygn. akt. II SA/GL 522/09, przytoczony powyżej przepis stanowi normę bezwzględnie obowiązującą, bowiem rada gminy jest zobowiązana do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego poprzez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne. Po analizie zapisów planu należy stwierdzić, że przedmiotowa uchwała nie zawiera wymaganych parametrów. Uszczegółowienie powyższych zasad i warunków jest niezbędne w świetle przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, bowiem bez ich ustalenia w planie, niemożliwe jest przeprowadzenie procedury scalania i podziału nieruchomości. Art. 102 w/w ustawy wskazuje, że podstawą dla postępowania scaleniowego są zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a treść planów wyznacza zakres przedmiotowy i podmiotowy czynności podejmowanych w toku postępowania scaleniowego. Należy mieć także na uwadze fakt, że wszczęcie procedury scaleniowej może nastąpić zarówno z urzędu (art. 22 „ustawy”) jak też na wniosek właścicieli lub użytkowników wieczystych posiadających co najmniej 50 % powierzchni gruntów, a w przypadku nieruchomości zabudowanych za zgodą wszystkich właścicieli lub użytkowników wieczystych. Bez ustalenia szczegółowych zasad i warunków określonych planem dokonanie scalenia na wniosek nie będzie możliwe.

3) W § 9 ust. 5 pkt 7 przedmiotowej uchwały wprowadzono określenie wysokości nowej budynku w następujący sposób: „dopuszczalna całkowita wysokość obiektów kubaturowych od naturalnego poziomu terenu do kalenicy głównych połaci dachu – 11,0 m, ale nie więcej niż 2 kondygnacje, plus kondygnacja w kubaturze dachu”. Z powyższe-

go zapisu wynika, iż przyjęta w planie definicja wysokości obiektów kubaturowych ogranicza się o definicji wysokości budynku, która została wyjaśniona w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690). Mając na uwadze wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie dnia 9 lipca 2008r. sygn. akt II SA/Sz 378/08, należy stwierdzić, iż organy gminy nie mogą dowolnie ustalać i stosować w ramach przepisów prawa miejscowego przepisów definiujących, których pojęcie jest już określone w innych źródłach prawa powszechnie obowiązującego.

4) Zauważyć należy, iż w uchwale dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 3-5P, U; 7-8MNR oraz 9RM nie zawarto wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu oraz ustaleń geometrii dachu, natomiast

dla terenów 6RU brak linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, a także ustaleń geometrii dachu. Brak tych obligatoryjnych parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy narusza art. 15 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy oraz § 4 pkt 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności w całości uchwały Rady Gminy Poczesna nr 69/IX/11 z dnia 16.06.2011r. jest uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Śląski
Zygmunt Łukaszczyk

3175

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IF/III/0911/20/11 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 25 lipca 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność** uchwały Rady Gminy Poczesna nr 70/IX/11 z dnia 16 czerwca 2011r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowa Wieś - Węzeł”.

Uzasadnienie

Rada Gminy Poczesna w dniu 16 czerwca 2011r. podjęła uchwałę nr 70/IX/11 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Nowa Wieś - Węzeł”. Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm., zwana dalej ustawą), w dniu 24.06.2011r. do organu nadzoru wpłynęła wymieniona na wstępie uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania ich zgodności z przepisami prawnymi.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) a także § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zwanego dalej rozporządzeniem) w następującym zakresie:

1) Stwierdzono istotne naruszenie w § 4 ust. 2

uchwały, w którym wprowadzono następujący zapis: „w przypadku odwołania się do przepisów ustawy i przepisów odrębnych, jeśli zapis planu nie stanowi inaczej, chodzi każdorazowo o przepisy obowiązujące w chwili realizacji ustaleń planu”. Taki zapis może powodować zmianę postanowień planu, z jednoczesnym pominięciem wymaganej procedury, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm., zwanej dalej ustawą) Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 października 2009r. sygn. akt II SA/GL 522/09, wielokrotne posłużenie się „w uchwale odesłaniem do bliżej nieokreślonych „przepisów odrębnych”, co tym samym, w razie zmiany tychże, spowodować może automatyczne zmiany postanowień planu bez potrzeby przeprowadzenia wymaganej w celu zmiany planu miejscowego procedury. Czyni to nadto ustalenia planu nie precyzyjnymi, uniemożliwia też de facto osobom bez fachowego przygotowania właściwe odczytanie i interpretację odsyłających do przepisów odrębnych postanowień planu.”

2) Dodatkowo w § 11 ust. 1 uchwały ustalono dla terenu oznaczonego symbolem KDL przeznaczenie drogi publicznej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Wodnej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, drogę zbiorczą oznacza się symbolem „Z” z obowiązującą minimalną szerokością w liniach rozgraniczających 20,0 m, natomiast drogę